

Rec: Stromům kůže deštěm tmavne, na silnicích listí vadne
v odlesku vodní tříště,
a stíny dlouhé jako vlaky před sluncem maj' paneláky
jak kostky poztrácené v kopcích,
já se k tobě domů vracím, bez tebe se v noci ztrácím,
a vláda spánku oči svírá, a kilometrů neubývá, neubývá.
Hlavu plnou tvých očí a smíchu a pusy, co nás občas dusí,
třeba když řekneš "co?",
a dlouhý noci milování, kdy nad tebou se tvář má sklání
jak na obraze v galerii, myslím, že v Ermitáži jsem to viděl,

zblízka jsi ještě hezčí,
a vláda spánku oči svírá, a kilometrů neubývá, neubývá.

R: Už vím, že všechno, co mám, je láskou pokryté tvou
jak sníh na vrcholcích střech,
po všech koutech srdce mi bloudíš,
jsem šťastnej, že mám tě, mám.

Rec: Jak miluju tvou přítomnost, kdy mohu se tě kdykoliv dotknout

a přesvědčit, že jsi,
miluju tvou chůzi a vznešenost a rozmyslnost slov
a usměvavý ráno, dobrý den,
a když je mi smutno, můžu tvému tričku říct "ahoj",
a ono, věř, jako by se usmálo,
hluboce, hluboce, jak snad chlap ani neumí, hluboce miluju

tě.

R:

R:

R:

R: